

Fulbright

Scholars 2020-2021

ВІСНИК № 31

Квітень 2021

Дорогі наші друзі!

Черговий випуск Фулбрайтівського вісника присвячений стипендіатам Fulbright Visiting Scholar Program 2020-2021.

На світлині – Віктор Миронюк, Fulbright Scholar 2020-2021

Їхній шлях до участі в Програмі виявився складнішим та довшим, аніж у їхніх попередників. Та ми переконані, що він буде повновартісним і яскравим, стане часом наукових відкриттів і періодом самопізнання. Ми віримо, що на цьому шляху завжди будуть правильні дороговкази, а попутники не випадковими.

Цьогоріч, як і завжди, вони репрезентують різні дослідницькі галузі та напрями. Це яскраві особистості та блискучі представники й представниці української наукової та культурної спільноти, готові до співпраці та співтворення.

Програма імені Фулбрайта в Україні
Представництво Інституту Міжнародної Освіти

FULBRIGHT
Ukraine

The Power
of International
Education

Fulbright Visiting Scholar Program:

Проведення досліджень в університетах США, дослідницьких центрах, бібліотеках, музеях, архівах тощо тривалістю від трьох до дев'яти місяців. У конкурсі можуть брати участь кандидати та доктори наук; діячі культури, фахівці з бібліотекарства, журналісти, юристи, дослідники без наукового ступеня – з досвідом роботи не менше семи років та наявними публікаціями у вітчизняних й/або іноземних наукових фахових виданнях.

Реченець подання документів – **15 жовтня** щороку

<https://fulbright.org.ua/uk/fulbright-visiting-scholar-program/>

Fulbright Visiting Scholar Program

Сергій Алексєєв

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ
Хімія | Біметалічні наночастинки на основі кобальту, нанесені на наноструктурований SiC, для синтезу термінальних спиртів за Фішером-Тропшем

Washington State University, Pullman, WA
alekseev@univ.kiev.ua

Дослідження кандидата хімічних наук Сергія Алексєєва спрямоване на створення нових ефективних каталізаторів синтезу нерозгалужених первинних (термінальних) спиртів за методом Фішера-Тропша. Такі спирти – цінна хімічна сировина для хімічної та фармацевтичної промисловості, зокрема для одержання поверхнево-активних речовин, пластиків, присадок до паливно-мастильних матеріалів тощо. Наразі ці спирти переважно виробляються з невідновлюваної сировини – продуктів переробки нафти.

Процес Фішера-Тропша – одна з реакцій каталітичної конверсії синтез-газу (суміш CO та H₂); ця реакція із каталізаторами на основі кобальту та заліза набула промислового використання для синтезу суміші лінійних вуглеводнів, що застосовується як дизельне паливо. Своєю чергою, технологія виробництва синтез-газу із побутових та сільськогосподарських відходів є добре розвиненою.

Результати недавніх досліджень, проведених у лабораторії проф. Норберта Крузе (Washington State University), показали, що заміна заліза та кобальту в каталізаторах реакції Фішера-Тропша на біметалічні наночастинки «кобальт-мідь» та триметалічні «кобальт-мідь-манган» дозволяє зсунути селективність реакції до утворення саме термінальних спиртів. Спільні дослідження наукових груп проф. Крузе та Сергія Алексєєва показали, що наноструктурований карбід

кремнію, зокрема поруватий SiC та нанонитки SiC, є ефективним носієм наночастинок кобальту для реакції Фішера-Тропша; завдяки своїй високій хімічній стійкості та теплопровідності він запобігає деактивації каталізаторів, збільшує їх активність та селективність.

Тому метою проєкту Сергія Алексєєва є створення нових каталізаторів синтезу термінальних спиртів за методом Фішера-Тропша на основі нанесених на наноструктурований SiC наночастинок CoCu та CoCuMn. Для досягнення цієї мети буде використано можливості та досвід американської лабораторії в галузях синтезу металічних наночастинок, характеристикації одержаних зразків, дослідження їх каталітичних властивостей (активність, селективність, стабільність) та механізмів каталітичних реакцій.

Основним очікуваним результатом проєкту є перевірка концепції щодо можливості створення високоактивних, селективних та стійких у часі каталізаторів синтезу довголанцюжкових термінальних спиртів за реакцією Фішера-Тропша на основі матриці карбиду кремнію та біметалічних наночастинок. У разі успішності такої перевірки доцільними є подальші роботи з масштабування виробництва та комерціалізації розроблених каталізаторів, проведення яких можливе із залученням промислових підприємств США та України. Запровадження розроблених каталізаторів у практику дозволить зменшити потреби хімічної промисловості в невідновлюваній нафтохімічній сировині та зменшить викиди вуглекислоти в атмосферу, отже, є кроком до енергетичної та кліматичної безпеки суспільства.

Додатковим важливим результатом проєкту буде уточнення механізму реакції синтезу спиртів за Фішером-Тропшем та з'ясування чинників, що зумовлюють ефективність карбиду кремнію, як каталітичного носія. Ці результати, суттєві для розвитку наукової галузі гетерогенного каталізу, планується висвітлити у високо-рейтингових міжнародних журналах.

Раїса Гладушина

Київський університет імені Бориса Грінченка, Київ

Психолінгвістика | Психолінгвістичні аспекти викладання та навчання учнів, які належать до мовних меншин в Україні

State University of New York at Albany, Albany, NY

r.hladushyna@kubg.edu.ua

Україна як багатонаціональна та багатокультурна країна має величезні переваги, проте водночас потребує ефективної політики інтеграції, щоби забезпечити активну участь людей з різних мовних спільнот у суспільстві. У цьому контексті питання мови стає надзвичайно важливим в освіті. Новий закон «Про освіту» проголошує необхідність підтримувати розвиток української мови та включає українську мову як основну мову викладання у школі. Це особливо важливо у світлі прагнень країни зміцнити власну ідентичність та зберегти свою унікальну культуру. Проте, запровадження такого закону вимагає емпіричного дослідження найкращих способів запровадження моделі освіти з українською мовою як мовою навчання в школах, де є діти, для яких українська мова не є рідною. Учні з мовних меншин часто натрапляють на труднощі під час навчання через обмежене володіння мовою навчання в школі, якщо вона відрізняється від тієї, якою вони спілкуються в родині.

Проєкт кандидата психологічних наук Раїси Гладушиної присвячений вивченню та аналізу психолінгвістичних аспектів навчання учнів, що належать до мовних меншин в Україні. Проєкт має на меті проаналізувати найкращі підходи до створення заохочувального навчального середовища для учнів мовних меншин та розроблення рекомендацій для української системи освіти, яка повинна бути спрямована на успішну інтеграцію учнів із різних мовних спільнот. Цей проєкт є емпіричним дослідженням про шкільні досягнення учнів мовних меншин в Україні та про те, як середовище формує їхні навчальні установки, самосприйняття та мотивацію під час навчання.

Зокрема, дослідницький проєкт стосується психолінгвістичних аспектів викладання та навчання учнів із мовних меншин, включаючи їхнє самосприйняття, мотивацію та інтерес до певної предметної галузі. Проєкт використовуватиме змішаний метод дослідження, оскільки буде проведено аналіз змісту нор-

мативних документів у сфері освіти та робота зі статистичними даними за результатами тесту українських студентів у Програмі міжнародного оцінювання учнів (PISA) 2018. Методологія PISA для збору даних застосовує надійні процедури, а отже результати вважаються репрезентативними на національному рівні. Щобільше, PISA збирає інформацію не лише про досягнення учнів у предметних галузях, але й про такі характеристики школярів як мова спілкування вдома, підтримка та участь батьків у навчанні їхніх дітей, мотивація та самосприйняття учнів у конкретній предметній галузі. Наявність такої інформації дозволяє оцінити вплив рідної мови на успіхи учнів в українських школах та простежити взаємозв'язок між психолінгвістичними характеристиками учнів та їх успішністю в різних сферах.

Таким чином, планується виявити ефективні підходи надання освіти учням мовних меншин, щоби вони могли подолати мовний бар'єр та успішно навчатися в школі. Результати дослідження будуть втілені у розробці рекомендацій щодо будування моделі шкільної освіти в Україні, враховуючи психолінгвістичні аспекти учнів мовних меншин, та створення навчальних програм, організації школи, підготовки вчителів.

Наталія Гусак

Національний університет «Києво-Могилянська академія», Київ
Соціальна робота | Послуги з психічного здоров'я в громаді
Wayne State University, Detroit, MI
nataliagusak@gmail.com

Дослідницький проєкт кандидатки соціологічних наук, доцентки Наталії Гусак присвячений вивченню досвіду США щодо розвитку послуг із психічного здоров'я в громаді, що є відносно новим напрямом наукових розвідок в Україні. Попередні дослідження в Україні стосувалися, більшою мірою, вивчення власне психічних розладів та їх поширення, оцінки деяких доказових втручань у сфері психічного здоров'я та опису послуг із психосоціальної підтримки. Однак, існує прогалина в науковому осмисленні наявної в Україні практики розвитку послуг із психічного здоров'я в громаді.

Дослідниця шукатиме відповіді на такі ключові питання: Які послуги з психічного здоров'я доступні в місцевих громадах у США? Яким чином відбувається міжсекторна взаємодія при їх плануванні та наданні? Яким є досвід США у впровадженні таких послуг у громадах: досягнення та виклики? Яке методологічне підґрунтя лежить в основі оцінки програм, проєктів та власне послуг із психічного здоров'я в громадах?

Дослідницький проєкт містить три основні етапи. На першому вивчатиметься теоретичне підґрунтя розвитку послуг із психічного здоров'я в громаді. Це включатиме огляд сучасних досліджень, аналіз нормативно-правового регулювання та фінансового забезпечення, вивчення бар'єрів для оптимального планування та впровадження послуг із психічного здоров'я в громаді, зокрема в процесі деінституціоналізації та в умовах конфлікту. Окрему увагу буде приділено громадським ініціативам щодо розвитку послуг з психічного здоров'я в громаді та їх оцінюванню. На другому етапі вивчатимуться наявні послуги з охорони психічного здоров'я в США та обговорюватимуться особливості їх впровадження з науковцями та практиками. На третьому етапі аналізуватиметься методологічне підґрунтя для оцінювання місцевих ініціатив та послуг у сфері психічного здоров'я на рівні громади.

Дослідження є частиною довгострокового проєкту з розвитку послуг у сфері охорони психічного здоров'я в Україні на рівні громади. Дослідження є міжгалузевим і стосується не лише психічного здоров'я, але й соціальної роботи, психології та державного управління. Відповідно, його результати можуть стати предметом дискусії не лише серед науковців, але і практиків та управлінців.

Результати дослідницького проєкту мають суттєве значення для академічної сфери (для наукових та навчальних цілей) та системи державного управління. По-перше, отримані результати можуть бути інтегровані до навчальних курсів для соціальних працівників, психологів, а також менеджерів в охороні здоров'я. У результаті дослідження очікується підготовка наукових публікацій та висвітлення інформації на наукових конференціях і в засобах масової інформації для привернення уваги наукової спільноти та суспільства загалом до проблематики психічного здоров'я. По-друге, результати проєкту будуть корисними для реформування системи охорони психічного здоров'я в Україні, зокрема в контексті розуміння різних моделей впровадження послуг з охорони психічного здоров'я на рівні громади, міжсекторної взаємодії, методологічних підходів до оцінки громадських ініціатив у сфері психічного здоров'я. Підсумовуючи, дослідження допоможе відповісти на таке основне питання: Яким чином можна впроваджувати та розвивати послуги з охорони психічного здоров'я на рівні громади в Україні?

Віктор Єленський

Інститут політичних і етнонаціональних досліджень
ім. І.Ф.Кураса НАН України, Київ

Релігієзнавство | *У пошуках балансу між безпекою і релігійною
свободою. Секюритизація релігії у західних демократіях:
ефективність, сумісність з міжнародним правом, уроки, які
потрібно засвоїти*

Catholic University of America, Washington, DC
vloz2603@gmail.com

Метою проєкту є дослідження безпекового режиму, сформованого західними демократіями й, передовсім США після 11 вересня 2001 р., задля запобігання загрозам, які несе в собі зловживання релігією для життя, здоров'я і свобод громадян та безпеки суспільств і держав. Радикалізація релігії в таких різних політичних і культурних середовищах, як Близький Схід і Європа, Південно-Східна Азія та Північна Африка, США та Індія стала потужним викликом для дослідників, законодавців, теологів, державних службовців і безпекових агенцій. Після гострої критики на адресу влади в недооцінці релігійного чинника в зовнішній і внутрішній політиці з одного боку і реальних спроб зруйнувати наявну систему безпеки, держави Північної Америки та Західної Європи внесли до цієї системи дуже суттєві корективи.

З огляду на серйозність кроків, здійснених США та іншими країнами Заходу в політико-правовій, безпековій, міграційній та освітній політиках, дослідження повинно відповісти на те, наскільки ефективними вони виявилися з огляду на гарантування безпеки; наскільки сприяли (чи, навпаки, підважували) консолідацію суспільств; чи були пропорційними до тих загроз, які виходили від угруповань чи окремих акторів, що експлуатують релігію для виправдання насильства й терору; наскільки виявилися прийнятними для демократичних суспільств; і чи є вони сумісними з міжнародно визнаними принципами у сфері свободи совісті й переконань. Передбачається дослідити ті зміни, які відбулися в державно-церковних відносинах США та інших країн, у політиці «регулювання релігії» через запровадження контролю за радикальними релігійними групами й заохочення поміркованих, не схильних до насильства релігійних середовищ та їхніх лідерів, а також способи, в які західні суспільства забезпечують контроль над безпековою політикою держав у сфері релігії.

У процесі дослідження передбачається також розробити теоретичні рамки виявлення ситуацій, коли релігія як така або у поєднанні з іншими факторами створює безпекові загрози та виробити рекомендації щодо збалансування гострої потреби захисту життя, прав і гідності людини із захистом і зміцненням релігійної свободи.

Андрій Курков

Письменник, президент PEN Ukraine

Політологія, культурологія, антропологія, гуманітарні науки |

Еволюція образу України й українців у США з 1991 року

Institute of Arts & Humanities at University of California,

San Diego, La Jolla, CA

kurkovkiiev2011@gmail.com

Є «гучні» країни, про які всі все знають і які не потребують реклами та додаткового тлумачення. Це США, Німеччина, Франція й навіть далека Японія. Кожна з цих країн зробила свою історію частиною світової історії, а свою реальність – частиною загальновідомої світової реальності. Це все відбулось завдяки економічній та культурній експансії.

Існують кліше про американців, французів та німців, але вони слабкіші за інформацію про цей народ та цю країну, що вже існує в головах людей. Тому кліше не відіграють жодної ролі – образ США, Німеччини чи Франції добре формується в головах жителів усього світу, незалежно від того, як далеко вони живуть від цих країн.

З іншого боку, є «тихі» країни, про які майже нічого не відомо, і які навіть не можуть похвалитися наявністю кліше, що стосується їх. Ці країни живуть у мимовільній чи добровільній ізоляції, і ними мало хто цікавиться.

Україна – це особливий випадок. Україна – країна, історію якої іноді легко сплутати з історією Росії, а іноді з історією Польщі чи Австро-Угорської імперії. Водночас кліше про Україну – про країну та про її народ та його звички – досить стійкі та набагато сильніші за будь-які об'єктивні образи.

Протягом останніх двадцяти років інформація про сучасну Україну з'являлася на перших шпальтах міжнародної преси, проте кліше продовжували й продовжують відігравати домінуючу роль у спробах громадян інших країн зрозуміти Україну та скласти про неї об'єктивну думку.

Після розпаду Радянського Союзу територія України сприймалася просто як територія пострадянського хаосу – як економічного, так і політичного. Тоді головним, що відрізняло Україну від сусідніх країн, був Чорнобиль. Пізніше до «чорнобильського» образу України додалася корупція. А після вбивства у 2001

році журналіста Георгія Гонгадзе, Україна почала асоціюватися з відсутністю свободи слова та свободи преси, Україна вважалася країною мафіозних кланів, де політика та злочинність нагадували сіамських близнюків.

Відтоді відбулося багато подій, які змінили як українське суспільство, так і українську політичну еліту. Перш за все, ми повинні згадати Помаранчеву революцію 2004 року, яка виштовхнула Україну в заголовки новин у всьому світі. Революція, за якою світ стежив тижнями поспіль, відсунула тему Чорнобиля та інші кліше, і вперше спровокувала хвилю позитивної інформації про Україну. Євромайдан 2013-2014 рр. зміцнив присутність України у світовому медіапросторі та став однією з причин появи та зміцнення українського культурного іміджу за кордоном. Книги багатьох українських письменників з'явилися у перекладах в Європі; світ зацікавився українською культурою. Кабаре-група Dach Daughters мала широкі та успішні гастролі в США та Франції. Дискусії про Україну об'єднали провідних французьких та українських інтелектуалів у Паризькому театрі Одеон у 2017 році. Україна нарешті увійшла у світовий культурний контекст.

Знаючи ситуацію в Європі, де я регулярно читаю лекції про Україну, зараз мене цікавлять проблеми сприйняття американцями сучасної України. Я хотів би вивчити еволюцію формування знань про Україну в Сполучених Штатах за останні тридцять років, щоби зрозуміти, що і як ще можна зробити, щоб образ України формувався не за допомогою кліше, включаючи журналістські, але за допомогою літератури та культури загалом. Також цікаво вивчати фільми та книги американських і європейських письменників та режисерів, що стосуються української тематики. Наприклад, роман «Everything is illuminated» Джонатана Сафрана Фоера присвячено темі України минулого та України сьогодення. Ця книга, яка стала бестселером та основою для фільму, ймовірно, вплинула на формування знань про Україну та

її єврейську історію серед читачів та глядачів. Я хотів би зрозуміти, наскільки такі книжки та фільми вплинули на імідж України у свідомості громадян США.

Для цього мені доведеться багато співпрацювати з американською пресою та засобами масової інформації загалом, аналізуючи, як висвітлювались ситуації та події в Україні в різних публікаціях / програмах. Також необхідно буде розглянути всі основні американські науково-популярні видання про Україну, які сформували «базову лінію» для тих, хто цікавиться сучасною Україною. Також слід брати до уваги огляди та статті про американські видання українських письменників та наукові конференції, присвячені Україні.

Я також хотів би дізнатись більше про спроби третіх країн вплинути на імідж України та українців у США. Найяскравішим прикладом цього є російські культові фільми-бойовики «Брат» (1997) і «Брат-2» (2000) режисера Олексія Балабанова, у яких більша частина дії відбувається в США і в яких «українська мафія» Нью-Йорка виступає головним негативним колективним героєм.

Тривале перебування в Сполучених Штатах також дасть мені можливість на власному досвіді відчути ставлення та реакцію американського суспільства та окремих осіб на поточні події в Україні.

Залежно від обсягу матеріалу, отриманого під час дослідження, за результатами дослідження я планую написати велике есе або ж книжку non-fiction. Я також планую розробити рекомендації для українських закладів культури щодо того, як сприяти створенню об'єктивного образу України в США.

Віктор Миронюк

Національний університет біоресурсів
і природокористування України, Київ

**Природничі науки | Відстеження фрагментації лісів в Україні
та Західній частині США: порівняльний аналіз на основі даних
дистанційного зондування та значення для управління**

USDA Forest Service Pacific Northwest Research Station, Corvallis, OR
victor.myroniuk@nubip.edu.ua

Проєкт доктора сільськогосподарських наук Віктора Миронюка спрямований на розроблення технології моніторингу лісів за даними дистанційного зондування Землі задля прийняття виважених управлінських рішень у сферах лісового господарства та природокористування. Упродовж останніх десятиліть накопичено архіви супутникових знімків, які дають змогу глибше пізнати процеси динаміки типів землекористування, зокрема, площі лісів, зміни якісних і кількісних показників деревостанів, допомагають виявити історію природних і людських впливів на структуру лісового фонду в минулому, а відтак, спрогнозувати його майбутнє за різних сценаріїв лісокористування. Передусім ліси України нерівномірно розподілені на території країни в наслідок природно-кліматичних умов, утім їхня фрагментарність посилюється під впливом антропогенних чинників. Виявлення багаторічних змін лісового фонду в Україні, викликаних діяльністю людини, та Західній частині США, де зміни в лісах переважно природні, має важливе значення для розуміння цих процесів, розроблення інструментів сталого природокористування та оптимізації структури лісового фонду.

Основна ідея наукового проєкту пов'язана з опрацюванням алгоритмів картографування лісів на основі часових рядів супутникових знімків Landsat і Sentinel задля відстеження фрагментарності лісового покриву. Фрагментація лісів – динамічний феномен, який змінюється в часі. З одного боку, сучасний стан лісів є наслідком господарської діяльності та природних чинників впливу на ліси, а з іншого – наявна вікова структура лісового фонду на десятиліття визначає майбутній режим його використання. Отже, дослідження динаміки площі лісів за понад як тридцятирічний період на основі матеріалів супутникової зйомки допоможе відтворити історію втручання у структуру лісового фонду та розробити адекватний план лісового менеджменту. Дослідження фрагментарності лісів буде виконано на різних рівнях, що дасть змогу відстежити в часі зміну типів землекористування, а також інтенсивності лісокористування.

Найбільші наукові досягнення щодо використання технологій дистанційного зондування Землі зробили науковці США, де більшість теоретичних ідей уже доведено до практичного використання. Під час виконання цього наукового проєкту будуть використані дані наземних досліджень, зібрані під час регіональних інвентаризацій лісів України, а також алгоритми Лісової Служби США, адаптовані до завдань досліджень. Отже, наукова співпраця щодо вирішення окреслених питань сприятиме більш змістовному використанню технологій супутникового моніторингу для досягнення цілей сталого управління лісами в Україні.

Тіна Пересунько

Інститут української археографії та джерелознавства
ім. М.С. Грушевського НАН України, Київ

**Культурна дипломатія | Гастролі Українського Національного Хору
під орудою Олександра Кошиця у США:**

від «Щедрика» до «Carol of the Bells»

Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the US, New York, NY

tina.peresunko@gmail.com

Проєкт Тіни Пересунько спрямовано на дослідження та збір матеріалів з історії американських гастролей Українського Національного Хору під проводом Олександра Кошиця (1922-1924 рр.) для того, щоб їх в подальшому оприлюднити в Україні та США до 100-річчя американської прем'єри «Щедрика» у 2022 році.

5 жовтня 1922 року в найвідомішому концертному залі Нью-Йорка Carnegie Hall відбулася прем'єра найвідомішого музичного твору України у світі – «Щедрика» Миколи Леонтовича. Це сталося під час прем'єрного концерту Українського Національного Хору під проводом видатного українського диригента Олександра Кошиця, що прибув із гастролі до США на запрошення американського імпресаріо Макса Рабінова (Max Rabinoff).

Упродовж 1922-1924 років українські співаки пропагували Україну та українське мистецтво в США, нав'язуючи дружні контакти з місцевими музикантами, пресою та громадськістю. За період американського турне (в перерві хор гастролював в Канаді, Мексиці, Бразилії, Аргентині, Уругваї, Кубі) український хор дав майже 200 концертів у 115 містах 36 штатів США, виступивши в провідних концертних залах та університетах країни та здобувши визнання і любов американської публіки.

Саме під час цього турне «Щедрик» здобув популярність в США, а Україна, за словами американських музикознавців опинилась «на культурній мапі світу». Пройде десятиліття й американський диригент українського походження Пітер Вільговський (Peter J. Wilhousky) напише текст до «Щедрика» англійською

мовою, а 1936 року представить його у Нью-Йорку під назвою «Carol of the Bells». З того часу відома українська колядка поступово стає різдвяною мелодією США і частиною американської музичної та кіно індустрії. Композитор української пісні (М. Леонтович) та історія появи «Щедрика» на американському континенті забувається, як забувається і мета тодішніх українських гастролей – нагадати світові про Україну та її змагання за незалежність.

Досі історія американської прем'єри «Щедрика» та гастролей українського хору в США не досліджувалася в українській та американській історіографії. Невідомою для американських музикознавців та істориків залишається амбітна сторінка світових (та американських) гастролей українського хору під проводом О. Кошиця, як проекту української культурної дипломатії (1919-1924 рр.). Так само маловідомою ця історія лишається у колі українських науковців, а особливо обставини музичної еволюції «Щедрика» в американській культурній індустрії після 1922 року.

Метою дослідницького проекту Тіни Пересунько є збір документальних матеріалів з історії американських гастролей українського хору та еволюції «Щедрика» в США, як важливого джерела культурних взаємин та музичної історії обох країн. У процесі дослідницького проекту кандидатка проведе дослідження фондів архівних та бібліотечних установ Нью-Йорка, Клівленда, Стемфорда, Чикаго тощо, де зберігаються архіви співаків українського хору та документи з історії українських гастролей в США (Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the USA, Columbia University Library, Shevchenko Scientific Society Library, The Ukrainian Museum of New York City; Library of Stamford, Ukrainian Museum-Archives in Cleveland). Передбачається також здійснити огляд американської преси періоду 1922-1924 рр. у фондах New York Public Library для виявлення усіх рецензій американської преси на українські концерти (за попередніми даними це може бути близько 500 публікацій).

В підсумку дослідницького проекту кандидатка планує упорядкувати та видати збірку архівних документів та мандрівну виставку (робоча назва «Від Щедрика до Carol of the Bells»), що популяризуватимуть історію взаємин американської та української музичної культури під час відзначення у 2022 році 100-річчя американської прем'єри «Щедрика».

Справи біжучі, події, статті про динамічне, наповнене цікавими деталями «фулбрайтівське життя», особисті спостереження й враження учасників Програми, історії їх наукових пошуків на сторінці www.fulbright.org.ua та Fulbright Ukraine у Facebook. <https://www.facebook.com/Fulbright.Ukraine/>

Запрошуємо Вас приєднатися до нашої сторінки у Facebook, перейти з приватного світу Я до взаємовитворюваного світу Ми, долучитися до взаємозбагачувального спілкування.

Допишуйте новини, коментуйте, діліться враженнями та ідеями, надсилайте фото на адресу mluniv@iie.org

Над випуском працювали:
Координаторка програм обміну для науковців Вероніка Алексанич,
Координатор з комунікацій, Мар'ян Лунів.
Світлини стипендіатів Програми 2020-2021

**Institute of International Education • Kyiv Office
Fulbright Program in Ukraine**

Esplanadna str, 20, office 904
Kyiv, 01001, Ukraine
Tel: +380 (44) 287 07 77
office.ukraine@iie.org
www.iie.org • www.fulbright.org.ua

/Fulbright.Ukraine

@fulbrightua

/fulbright_ukraine